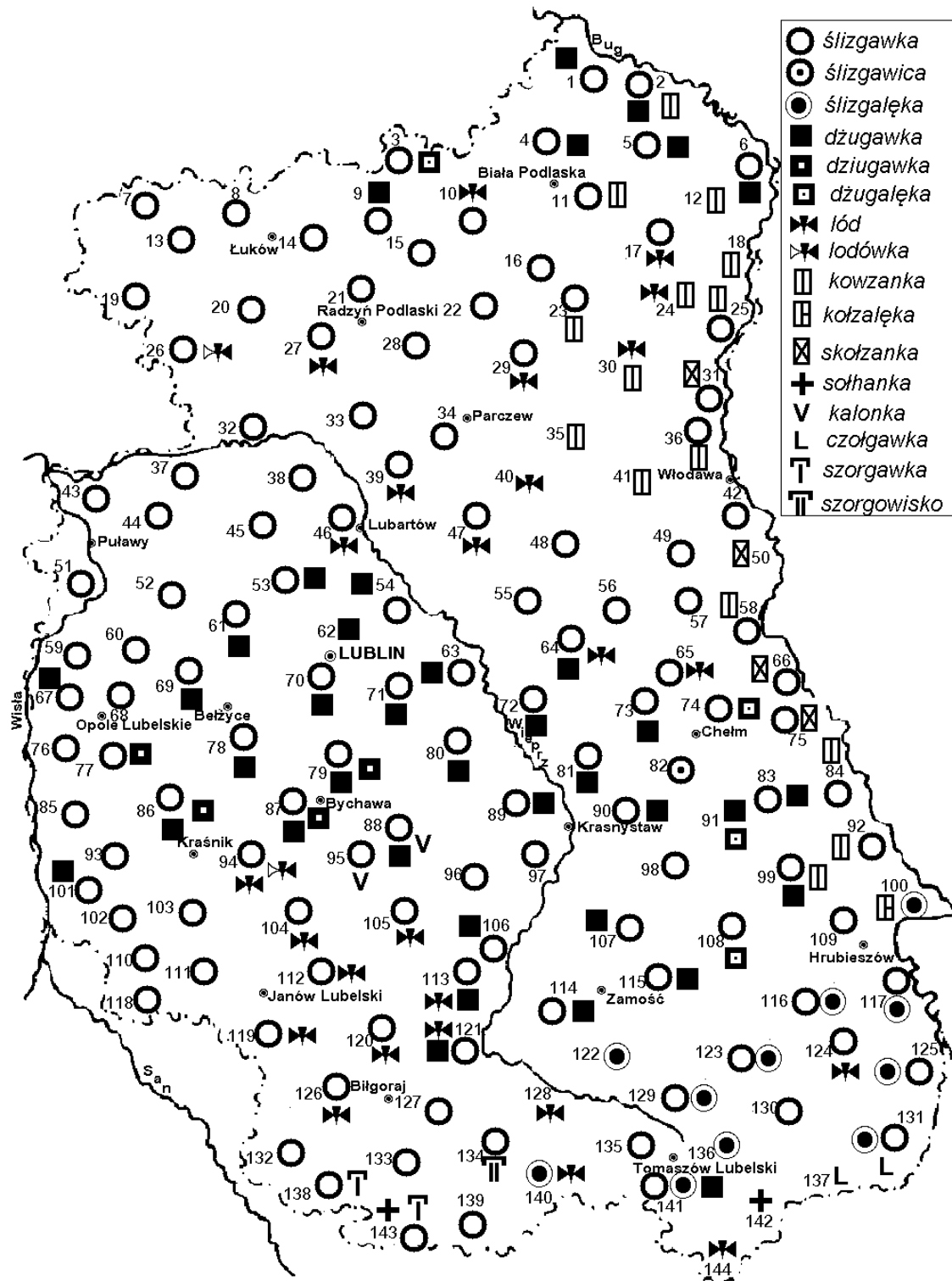

Dżugawka II 'ślizgawka'

Cale te łąki to była jedna dżugawka (Żrebce). Cale zime było dżuganie sie na dżugawce (Ochoża). Dżugawki to sie same rubili, bo łąki byli pełne wody i jak to zmarzło, no to dżugawka była (Błotków Duży). Zimy byli z mrozem, to i dżugawka była (Stanisławka). Jak dzieci sie ślizgały, to sie nazywało u nas dżugawka (Wysokie).

Źródła: PM, MG.

Geografia: Lubelszczyzna południowa, środkowa i okolice Białej Podlaskiej (zob. mapa 21).

Mapa 21

D. lp. *dżugawki*; D. lm. *dżugawek* // *dżugawków*; wymowa: *żugafka*.

Por. *czołgawka*, *dziugawka*, *dżugalęka*, *kalonka*, *kołzałęka*, *kowzanka*, *lodówka*, *lód*, *skotzanka*, *sołhanka*, *szorgawka*, *szorgowisko*, *ślizgalęka*, *ślizgawica*, *ślizgawka*.

Halina Pelcowa, *Słownik gwar Lubelszczyzny. Tom XI. Meteorologia i astronomia. Czas. Kolory*, Lublin 2022.

Regionalne dziedzictwo językowe Lubelszczyzny o charakterze etnicznym: Słownik gwar Lubelszczyzny (tomy VI-XII) z dokumentacją leksykograficzną, kartograficzną, ikonograficzną i dźwiękową.

Projekt realizowany w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego pod nazwą Narodowy Program Rozwoju Humanistyki na podstawie decyzji nr 0125/NPRH7/H11/86/2018 – w latach 2018-2023.

Kierownik projektu: prof. dr hab. Halina Pelc